

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٌ فَمَنْ قَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفْتٌ وَلَا فُسُوقٌ
وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَغْنَمُهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ
خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ.
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
...الْحَجُّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْجَنَّةُ...

BİR MUKADDES YOLCULUK: HAC

Muhterem Müslümanlar!

Yüce Rabbimiz Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurur: **“İnsanlar için yapılmış ilk ev, Mekke’de inşa edilen, âlemlere bereket ve hidayet kaynağı olan Kâbe’dir. Orada apaçık deliller, İbrahim’in makamı vardır. Oraya giren emniyette olur. Gitmeye gücü yetenin Kâbe’yi haccetmesi, Allah’ın insanlar üzerinde bir hakkıdır. Kim bunu inkâr ederse bilmelidir ki, Allah bütün âlemlerden müstağnidir.”**¹

Aziz Müminler!

Hac, Peygamber Efendimizin ifadesiyle, İslam binasının üzerine oturduğu beş temel esastan biridir. Hac, Rabbimizin rızasını kazanmak için Kâbe’yi tavaf etmek, Arafat’ta vakfeye durmaktır. Mübarek bir yolculukla dünyanın dört bir yanından Mekke’ye gelen müminlerin, uzaklarda iken günde beş vakit yöneldikleri Kâbe’nin gölgesinde buluşmalarıdır. Allah’ın evini ziyaret için yola çıkan bu müminlere Kur’an-ı Kerim’de şöyle seslenilir: **“Hac bilinen aylardadır. Kim o aylarda hacca karar verip niyet ederse, bilsin ki hac sırasında cinsel davranışlarda bulunmak, günah işlemek ve kavga etmek yoktur. Siz ne hayır yaparsanız Allah onu bilir. Ahiret için azık toplayın. Kuşkusuz, azığın en hayırlısı takvadır. Ey akıl sahipleri, bana karşı gelmekten sakının!”**²

Kıymetli Müslümanlar!

Hacca niyet edip yola düşen Müslüman, bedeniyle ihrama, ruhuyla takva elbisesine bürünür. Allah ve Resûlü’nün emirlerine tabi olacağına, her türlü günah, kötülük ve çirkinlikten uzak duracağına söz verir. Renkleri, dilleri, ülkeleri farklı ama gayeleri aynı olan mümin kardeşleriyle birlikte telbiye getirerek şöyle niyazda bulunur:

لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ
وَالْمُلْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ

“Buyur Allah’ım buyur! Emrindeyim buyur! Senin hiçbir ortağın yoktur. Allah’ım buyur! Hamd sana mahsustur. Nimet de senin, mülk de senindir. Senin hiçbir ortağın yoktur.”³

Peygamberimiz, “müminin telbiye getiren sesine taşların, ağaçların hatta toprağın eşlik ettiğini” söyler.⁴

Muhteşem bir kâinat korosu hacı adayıyla beraber duaya durur.

Muhterem Müminler!

Resûl-i Ekrem Efendimizin müjdesi, adım adım hacı yaşayan her Müslüman’ın yüreğinde karşılık bulur: **“Allah tarafından kabul edilmiş haccın karşılığı ancak cennettir.”**⁵ Bu müjdeye nail olmak isteyen hacı adayları Arafat’a çıkar, mahşerin provasını yapar. Arafat, hakikati bilmek, marifete ermek, ölmeden önce kendini hesaba çekmektir.

Arafat vakfesinden sonra bir sel gibi akarak Müzdelife’ye gelen hacılar, buradan Mina’ya geçer. Müzdelife, ikinci kez Allah’ın huzurunda vakfeye durarak bilinçlenmek; Mina ise dünyalık sevgileri aşip sadece Allah’ın rızasını temenni etmektir.

Cemeratta şeytan taşıyan mümin, aslında şeytanla beraber kendisini günaha davet eden nefsinin, hırsının, tutkularının da bir bir taşa tutar. Sonra ziyaret tavafını yapmak üzere Kâbe’ye yönelir. Bakışlarını Kâbe’ye, gönlünü Hakk’a çevirir.

Hac esnasında kesilen kurbanlar ise Allah’ın nişaneleridir. Ancak kesilen hayvanların ne etleri, ne de kanları Rabbimize ulaşacaktır. O’na ulaşacak olan yalnızca takvamızdır.

Aziz Müslümanlar!

Hac, mümin için tam manasıyla bir dönüm noktasıdır. Hacılar Hz. İbrahim’in vefasını, Hz. İsmail’in teslimiyetini, Hz. Hacer’in tevekkülünü kuşanır. Onlar gibi Hak yoluna canını kurban etmeye adanır. Peygamberimizin ayak izlerinin olduğu yerlerde dolaşan her hacı, sabrı, şükürü, dirilişi ve huzuru bir arada yaşar. Bu kutsal yolculuk için heybesini takva azığıyla dolduran mümin, azığını tüketmemek adına her türlü kötü söz ve olumsuz davranıştan uzak durmalıdır. Hac ibadetini yaparken hiçbir canlıyı incitmemeli ve tabiata asla zarar vermemelidir. O güne kadar yaptığı hataları ve işlediği günahları arkasında bırakarak mübarek beldelerden ayrılan hacı, kalan hayatında bir daha bu yanlışlara dönmemelidir.

Bu vesile ile cemaatimizden hacca gidecek olan bütün kardeşlerimizin haclarının mebrur olmasını Yüce Rabbimden niyaz ediyorum. Hutbemi Resûl-i Ekrem (s.a.s)’in şu hadisiyle bitiriyorum: **“Hacca gidenler ile umreye gidenler, Allah’ın elçileridir. Allah’a dua ederlerse, Allah onların dualarını kabul eder ve Allah’tan günahlarının bağışlanmasını isterlerse Allah onların günahlarını bağışlar.”**⁶

¹ Âl-i İmrân, 3/96,97.

² Bakara, 2/197.

³ Müslim, Hac, 19,21.

⁴ Tirmizî, Hac, 14.

⁵ Buhârî, Umre, 1.

⁶ İbn Mâce, Menâsik, 5.